

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Specimen Inaugurale Academicum, Sistens Luem
Animarum Boehmisticam, ubi ostenditur, quanto cum
animarum periculo Jacobi Boehmii, Sutoris Görlizensis,
scripta planè fanatica vel amentur & legantur, ...**

Wild, Adam

Altdorfii, 1705

§. I

urn:nbn:de:bsz:31-105875

DEpingit juxta *Joh. Hoornbeekium* in *Summâ Controversæ Lib. VI. de Enthuf.* 456. vitam *Böhmi* ferè eodem colore quo *B. D. Calovius* in *Anti-Böhmi* p. 4. & seq. *Jacob Böhmi*, *Jacob Böhmius*, homo à *Gorlitz*, oppido in *Lusatia* sito, à rusticis parentibus, in juventute pecudum custos fuit, nec nisi legere & scribere in scholâ didicit, utpote arti sutorie consecratus: cui verò peregrinus quidam ignotus, (si verum; ater, an albus fuerit spiritus? meritò dubitandum,) vaticinatus sit: *Jacob, tu quidem parvus es, sed magnus, & planè alius homo eris, ut mundus te admiraturus sit.* &c. (proh dolor! etiam factum,) postmodum cum artis sutorie causâ peregrinaretur, secundum spiritum in sanctum sabbatum animarum translatus est, ubi divino lumine circumdatus, per septiduum in summâ contemplatione divinâ, ac letitiâ versatus fuit, uti ipse de se jactavit. Deinde magister artis sutorie factus, & conjux anno 1594. Denuò lumine divino anno 1600. ætatis suæ 25. illuminatus, & ad intimum fundamentum nature ita inductus dicitur, ut è signaturâ, figurâ, & coloribus omnium creaturarum intimam naturam perspicere potuerit, quo lumine summo perfusus sit gaudio. Decennio post, ætatis suæ 35. tertiâ vice per obumbrationem Spiritus S. factam similem illuminationem nactus fingitur, quam manifestationem spiritus, ne resisteret præceptori suo, calamo consignavit, atque ita ab anno 1612. usque ad annum 1624. è lumine suo 30. scripta adornavit, & tam profundis mysteriis, quàm jactatur in vite ejus descriptione, tractatui: *der Weg zu Christo* præmissâ. Addit & judicium hæc de re suum incomparabilis Theologus, dicendo: *Quanquàm donum linguarum donum sit Spiritus Sancti,*

Eti, quod ad veritatis celestis propagationem etiam extraordinarie conceditur, nemo tamen de hoc homine, ejusque manifestationibus presumere potest, ipsum à Spiritu S. instructum fuisse: siquidem non qua veritatis sunt, sed qua contra veritatem, scripserit, quæq; nullum alium auctorem habent, quàm patrem mendacii, utpote Spiritui veritatis, & Scriptura sacra prorsus adversa. Proinde colligit, fanaticum esse illum sutorem Gørlizensem, Quackeris geminum, oportere, & visiones ejus Enthusiasticas, vereq; diabolicas. Hactenus Calovius.

Origo deliriorum Bøhmianorum.

§. II. Occasionem delirandi ipsi dederunt scripta *Weigelii*, fanaticorum omnium principis, ex quo cæteri omnes ad hunc usque diem delirant. Natus est *Weigelius*, ut epitaphium ipsius, Tschopaviæ erectum, quod adhuc hodiè visitur, habet, anno 1533. mortuus anno 1588. Scripta ipsius demum post viri mortem à Cantore, *Weickero*, in mundum descripta, & circa initium seculi superioris, hoc est, ætatem *Bøhmii* durantem, edi cœpta sunt, unde tum suum virus hausit. Sicut autem circa *Weigeliana* scripta, ne damnum Ecclesiæ inferrent, statim operam dedit *Electoralis Consistorium Saxonicum*, ut omnia conquesta ad *Martinum Chemnitium* deferrentur; posteaque, cognito doctrinæ divinæ, inde suboriente, periculo, igne concremata sunt, ne *MStum* amplius ullum reperiretur: ita simili executione circa *Bøhmiana* scripta ut statim à primordio actum esset, adhuc optant omnes *γνησίως* orthodoxi.

Bøhmus ab initio non impugnatur.

§. III. Perspicuum non est, an vel vivente *Bøhmio*, vel statim post ejus mortem, vel *Bøhmus* ipse, vel scripta ipsius fuerint impugnata, editumque contra ipsum aliquid in lucem? Ad dicit autem *Dn. D. Fechtius* rationem, cur id non fuerit factum, quia scilicet *Bøhmium* singuli Doctores, tum in Ecclesiâ nostra florentes, hominem obscurum, qui nec intelligeretur ab aliis, nec semetipsum intelligeret, eundemq; haud eruditum, sed ex infimâ plebe,

plebe, sum q
hat, tant
ruisse *Bøhm*
dum est, qu
non amaver
falsus spiritu
tur, nisi tu
rum, vel de
notati.

§. IV. C
annum secul
Gub. *Vøtio*,
men. Partes
dorus von
anno 1644. &
studio refell
rius (alias
polit ano, L
Zehr-nud
rungs-Patr
ceu tellem
sum opere
tissimis scri
Ex quo magis
tur, comagis
tur, equipar
vspiratis, a
hoc argume
in Judicio P
Pfeifferus, p
ta constaret